

Grzegorz Tokarz

Państwo Katar w polityce III Rzeczypospolitej

Przegląd Naukowo-Metodyczny. Edukacja dla Bezpieczeństwa nr 1, 11-17

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PAŃSTWO KATAR W POLITYCE III RZECZPOSPOLITEJ

Katar należy do najbogatszych państw świata, państwo to liczy około 848 tys. mieszkańców, z czego około 650 tys. stanowią cudzoziemcy, zajmuje obszar 11,6 tys. km². Bogactwo swoje zawdzięcza głównie bogatym złożom ropy naftowej i gazu ziemnego. Wspomnieć w tym kontekście należy, iż jedynie Federacja Rosyjska i Iran posiadają większe zasoby tych surowców, przy czym państwo katarskie przewyższa je w eksporcie tego bogactwa.¹

Zauważyć należy, iż w ostatnich 20 latach doszło do wielu spotkań na różnym szczeblu między stroną polską i katarską. Ich efektem były rozmowy czy porozumienia o charakterze polityczno-gospodarczym.

Wizytą o charakterze politycznym, pierwszą, a tym samym jedną z ważniejszych był przyjazd do Kataru Wiceministra Spraw Zagranicznych III Rzeczypospolitej, Andrzeja Ananicza w 1993 r. (nawiązanie stosunków dyplomatycznych nastąpiło we wrześniu 1989 r.). Podkreślić jednak należy, że odwiedziny te wpisywały się w kilka innych wizyt, jakie odbywał polski urzędnik w tym regionie. Kluczowym elementem było przekazanie Emirowi Kataru posłania prezydenta państwa polskiego. W kwietniu 1998 roku, do Polski przyjechał Minister Spraw Zagranicznych Kataru – szejk Hamad Bin Jassim Bin Jaber Al-Thani, odbył szereg rozmów z najważniejszymi politykami i urzędnikami państwa polskiego, z Prezydentem Aleksandrem Kwaśniewskim, Ministrem Spraw Zagranicznych Bolesławem Geremekiem oraz Marszałkami Sejmu i Senatu. Efektem tej wizyty było podpisanie Umowy o cywilnej komunikacji lotniczej, porozumienia o współpracy resortowej między Ministerstwami Spraw Zagranicznych oraz porozumienia o współpracy izb handlowych. Dyskutowano o otwarciu ambasady polskiej w Katarze i katarskiej w Polsce. W czerwcu 2000 r. do III Rzeczypospolitej ponownie przybył szef dyplomacji katarskiej, wziął udział w Konferencji „Ku Wspólnocie Demokracji”. Szczególnie ważną wizytą była ta z czerwca 2002 roku, kiedy to Polskę odwiedził Emir Kataru – szejk Hamad Bin Khalif All-Thani. Wraz z nim przybyli przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Finansów, Zdrowia Publicznego a także tamtejsi biznesmeni. W czasie spotkania z Prezydentem omawiano kwestie związane ze współpracą między obu krajami, zarówno polityczną, jak i gospodarczą. W przypadku tej ostatniej skonstatowano, że powinna być ona dużo większa. Emir spotkał się również z Ministrem Finansów – Markiem Belką i Prezesem KIG – Andrzejem Arendarskim. Za konieczne uznano sformułowanie i podpisanie umów, które dotyczyłyby gospodarki, turystyki i ochrony zdrowia. Ciekawym wątkiem wizyty Emira było spotkanie z Prymasem Józefem Glempem (pamiętać należy, iż Emir był również Przewodniczącym Organizacji Konferencji Islamskiej). Omawiano między innymi problemy związane z dialogiem międzywyznaniowym. W październiku roku następnego (2003) do Kataru przybył Wiceminister Spraw Zagranicznych Polski Bogusław Zaleski. Przyjazd ten był

¹ Państwo Kataru. Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską, <http://www.mg.gov.pl/node/13127>, (pobrano 01.05.2012 r.)

związany z aktywnością państwa polskiego w Iraku, przekazano Emirowi specjalny list w tej sprawie. Omówiono również przyszłą wizytę w tym kraju Prezydenta A. Kwaśniewskiego. Ten ostatni odwiedził Katar w październiku 2004 r. Podkreślić jednak należy, iż miała ona charakter wizyty regionalnej. W kwietniu 2005 roku ponownie w Doha pojawił się polski Wiceminister Spraw Zagranicznych, skonkretyzowano sprawy związane z otwarciem ambasady polskiej w tym kraju (co miało miejsce we wrześniu 2006 r.). Na przełomie października i listopada 2006 r. Wiceminister Spraw Zagranicznych, Witold Waszczykowski, wraz z polską delegacją, uczestniczył w Katarze w konferencji dotyczącej demokracji. Następne spotkanie polityczne na wyższym szczeblu miało miejsce w listopadzie 2008 roku, kiedy to stolicę państwa katarskiego odwiedził premier Donald Tusk. Nie należy zapominać o kontaktach, jakie mieli ze sobą wysocy przedstawiciele obu państw, spotykając się w czasie różnego rodzaju imprez, jakie miały miejsce poza granicami obu państw. W tym kontekście wymienić należy rozmowę Premiera III Rzeczypospolitej z Premierem i Ministrem Spraw Zagranicznych Kataru w styczniu 2009 r. w Davos (Forum Ekonomiczne), ci sami politycy spotkali się także w sierpniu 2009 r. (Nicea), z kolei prezydent Lech Kaczyński we wrześniu 2009 roku, w czasie trwania 64 sesji ONZ w Nowym Jorku, spotkał się z Emirem Kataru.²

W Polsce, w październiku 2011 roku, przebywał po raz drugi Emir Kataru, spotkał się on między innymi z prezydentem Bronisławem Komorowskim. Efektem tego pobytu było podpisanie dwóch porozumień, Umowy o współpracy w dziedzinie turystyki i Umowy o powołaniu Polsko-Katarskiej Rady Biznesu (między Krajową Izbą Gospodarczą a Katarską Izbą Handlowo-Przemysłową).³

Pisząc o relacjach gospodarczych między obydwoma krajami wspomnieć należy o obrotach towarowych między państwem polskim a Katar. Obrazuje je poniższa tabela.

Tabela nr 1: Obroty towarowe między Polską a Katar

W mln USD	2006	2007	2008	2009	2010	Dynamika % 2009=100
Obroty	11,5	16,1	115,1	26,8	18,7	69,7
Eksport	11,0	15,8	114,9	25,4	16,0	62,9
Import	0,5	0,3	0,2	1,4	2,7	194,2
Saldo	10,5	15,5	114,7	24,0	13,3	

Źródło: GUS

Biorąc pod uwagę towary sprzedawane Katarowi przez III Rzeczpospolitą (2010) stwierdzić należy, że były to głównie urządzenia mechaniczne i elektryczne, takie jak kable, żarówki czy sprzęt AGD. Powyższe dobra stanowiły 38,3% dóbr eksportowanych z III Rzeczypospolitej do tego bliskowschodniego państwa. Na drugim miejscu znajdowały się wyroby papiernicze, stanowiące 17,8% całego polskiego eksportu, a na trzecim wyroby z metali nieszlachetnych, np. rury lub

² Kalendarium stosunków polsko-katarskich, <http://www.doha.polemb.net/ocument=112>, (pobrano 27.04.2012 r.)

³ Świnoujście: Nowe Umowy Polska-Katar, <http://2x20.salon24.pl/358177,swinoujscie-nowe-umowy-polska-katar>, (pobrano 01.05.2012 r.)

piece, odpowiednio 12,7% sprzedawanych towarów. Dalsze miejsca stanowiły produkty różne, przede wszystkim meble, stelaże i pompy (10,8%) i wyroby z tworzyw sztucznych, głównie opony i węże gumowe (9,8%). Od Kataru strona polska w 2010 r. kupowała przede wszystkim polimery etylenu, które stanowiły 92,6% dóbr sprowadzanych z tego kraju. Około 4% stanowiły natomiast produkty chemiczne.⁴

Wspomnieć należy o próbach wejścia firm polskich na rynek katarski. Obecność w tym kraju zaznaczyły Polimex-Cekop, Exbud, Geokart, jednak przedsiębiorstwa te prowadzą działalność o charakterze akwizycyjnym. W 2002 r. placówkę w tym kraju otworzył Mostostal Zabrze. Pewne zainteresowanie Katarzem zaczęła przejawiać spółka PBG S.A., takie obszary jak obsługa przemysłu węglowodorów, budowa infrastruktury. Szereg polskich przedsiębiorstw szuka możliwości pracy w Katarze, ale jako podwykonawcy działających tam firm obcych.⁵

Ważnym aspektem, przyczyniającym się do nawiązania ściślejszych relacji gospodarczych między krajami były wizyty osób, sprawujących wysokie funkcje w ministerstwach czy organizacjach gospodarczych obu państw. W maju 1994 roku, do Kataru przyjechał sprawujący funkcję Wiceministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą Maciej Leśny. Minister Przemysłu i Handlu Klemens Ścierański przybył do tego bliskowschodniego państwa dwa lata później, w marcu 1996 r., tym razem odwiedziny te były bardziej efektywne. Z przedstawicielami strony katarskiej rozmawiał o możliwościach współpracy w takich dziedzinach jak gaz ziemny czy paliwa płynne. Wtedy też poruszono kwestię dostaw skroplonego gazu katarskiego do polskiego odbiorcy. Biorąc pod uwagę zaangażowanie Polski w gospodarkę katarską, zastanawiano się nad inwestycjami III Rzeczypospolitej w przemysł chemiczny. Ważnym elementem wizyty były spotkania z ludźmi reprezentującymi biznes katarski, w tym kontekście można wymienić osoby z grupy Al-Misnad. Zastanawiano się nad możliwością nawiązania współpracy w stworzeniu w Polsce sieci stacji benzynowych z udziałem tej struktury, ewentualnością nawiązania współpracy z CPN-em. W celu dalszych rozmów postanowiono powołać do życia dwie komisje robocze. Niestety, pomysły te, nie wyszły poza stadium rozważań. W rozmowach z osobami reprezentującymi Qatargas ci ostatni zainteresowali się możliwością przyjazdu do Kataru polskich specjalistów. W tym samym roku (czerwiec) w III Rzeczypospolitej przebywał Minister Energii i Przemysłu państwa katarskiego. Wydarzenie to miało charakter rewizyty, w czasie której przekazano Prezydentowi Polski zaproszenie od Emira do odwiedzenia Kataru. W tych latach miały miejsce również spotkania przedstawicieli struktur gospodarczych państwa polskiego z partnerami katarskimi. W tym kontekście wymienić należy spotkanie z listopada 1995 roku, kiedy to w Ammanie, w czasie Konferencji ws. Ekonomicznego Rozwoju Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej (MENA), rozmawiali ze sobą przedstawiciele strony polskiej i katarskiej. W listopadzie 1997 r. kolejna Konferencja ta miała miejsce w Katarze, uczestniczyli w niej przedstawiciele III Rzeczypospolitej. Kolejne spotkanie na niższym szczeblu, które wzmacniało wzajemne relacje miało miejsce w listopadzie 2001 r., kiedy to

⁴ Państwo Kataru. Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską, <http://www.mg.gov.pl/node/13127>, (pobrano 01.05.2012 r.)

⁵ Ibidem

w stolicy Kataru odbywało się spotkanie WTO, stronę polską reprezentował Wiceminister Gospodarki Janusz Kaczurba). W 2006 r. miały miejsce dwa wydarzenia, w których uczestniczyły osoby piastujące urzędy średniego szczebla w polskich organach państwowych i gospodarczych. W marcu przedstawiciele III Rzeczypospolitej uczestniczyli w Światowej Konferencji Rozwoju Telekomunikacji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, które miało miejsce w Katarze, w kwietniu przedstawiciel Ministra Gospodarki Piotr G. Woźniak skorzystał z zaproszenia katarskiego Ministra Energetyki i Przemysłu i reprezentował III Rzeczpospolitą w Międzynarodowym Forum Energetycznym. Wizyty wyższego szczebla kontynuowano w następnym, 2007 roku, w styczniu Minister Gospodarki P. Woźniak odwiedził Katar, gdzie rozmawiał z tamtejszym Ministrem ds. Spraw Energii i Przemysłu. W kwietniu do tego bliskowschodniego kraju udała się Misja Gospodarcza Krajowej Izby Gospodarczej, jej efektem było podpisanie porozumienia między Chamber of Commerce oraz polską Izbą. Przedstawiciele strony katarskiej w wrześniu 2007 r. odwiedzili Polskę, uczestniczyli w XV Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego, który miał miejsce w Kielcach. Obfity w wizyty był rok 2008, w styczniu do Kataru wyjechał Minister Finansów Grzegorz Kołodko, rozmawiał z tamtejszym Ministrem Finansów i przedstawicielem Ministerstwa Gospodarki. W marcu strona polska uczestniczyła w Targach Uzbrojenia Morskiego DIMDEX 2008 r., a w kwietniu do Kataru przybyła (w ramach wyjazdu Marszałek Senatu) delegacja polskich biznesmenów, w listopadzie zaś do tego kraju przybył Minister Skarbu Państwa Aleksander Grad. Kontakty zagęściły się w 2009 roku, w kwietniu do stolicy Kataru przybył zastępca prezesa NIK, który uczestniczył w Konferencji ds. Kontroli Sektora Publicznego i Racjonalnego Gospodarowania Finansami Publicznymi). W następnym miesiącu ponownie Katar odwiedził Minister Skarbu A. Grad, w czerwcu ponownie przyjechał do tego bliskowschodniego kraju. Efektem było podpisanie Umowy o dostawie skroplonego gazu LNG. W listopadzie Polskę odwiedził Minister Stanu ds. Energii i Przemysłu Kataru, wziął udział w Konferencji odbywającej się w Warszawie, poświęconej rynkowi LNG. Biorąc pod uwagę kontakty z 2010 roku, wspomnieć należy o trzech marcowych spotkaniach, pierwsze to wizyta przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki w Katarze, drugie to obecność przedstawicieli III Rzeczypospolitej na Targach DIMDEX 2010 i trzecie – spotkanie Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka z Ministrem ds. Energii i Przemysłu Kataru (miało ono miejsce w Meksyku, gdzie odbywało się Forum Energetyczne). W czerwcu, w Katarze przebywał po raz kolejny Minister Skarbu Państwa A. Grad.⁶

Ważnym porozumieniem gospodarczym zawartym między obu państwami była Umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylania się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w stolicy państwa katarskiego 18 listopada 2008 r. Reguluje ona takie kwestie jak: podatki, których dotyczy umowa, miejsce zamieszkania, zakład, dochód z majątku nieruchomego, zysk przedsiębiorstw, żegluga morska i transport lotniczy, przedsiębiorstwa powiązane, dywidendy, odsetki, należności licencyjne zysków z przeniesienia własności majątku, pracy najemnej, wynagrodzeń dyrektorów, rent i emerytur, artystów, nauczycieli, naukowców, pracowników państwowych, studentów, praktykantów, innych dochodów, unikania podwójnego opodatkowania,

⁶ Stosunki polsko-katarskie, <http://qatarembassy.pl/cat-7,sub-43.html>, (pobrano 01.05.2021 r.)

równego traktowania, wymiany informacji. Zapisano, iż *niniejsza Umowa wejdzie w życie z datą późniejszej z not wymienionych przez Umawiające się Państwa w drodze dyplomatycznej, informujących o spełnieniu procedur koniecznych dla wejścia w życie Umowy w Rzeczypospolitej Polskiej i w Państwie Kataru (...)* każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notyfikację o wypowiedzeniu w dniu 30 czerwca lub przed tym dniem w roku kalendarzowym po upływie pięciu lat od dnia jej wejścia w życie.⁷

Niewątpliwie, najważniejszym porozumieniem gospodarczym, jakie podpisała strona polska i katarska była Umowa o dostawach do Polski z Kataru skroplonego gazu ziemnego (LNG). Katarczyków reprezentował Qatargas Operating Company Ltd., Polaków PGNiG, podpisano ją w 29 czerwca 2009 r. w Doha.⁸ Podpisane porozumienie stanowiło, że strona polska będzie uzyskiwać od Kataru rocznie 1 mln ton LNG, czyli 1,5 mld m³ gazu ziemnego (cena 550 mln dolarów, przy czym w zależności od wahań na rynku naftowym, może ulec zmianie). Dostawy LNG mają rozpocząć się w 2014 r. i trwać przez lat dwadzieścia. Odbiór odbywać się ma w terminalu LNG w Świnoujściu, a dostawy te mogą być w niedługim czasie zwiększone. PGNiG planuje dostarczać tenże gaz przede wszystkim spółkom energetycznym, zakładom chemicznym i klientom indywidualnym. W przypadku, gdyby doszło do sytuacji, w której sprowadzany gaz nie może być w pełni wykorzystany, można zacząć go magazynować. Pamiętać w tym kontekście należy, iż terminal w Świnoujściu ma wprawdzie mieć moc przeładunkową liczoną na 2,5 mld m³, jednak nie stanowi problemu zwiększenie jego możliwości do 7,5 mld m³ gazu.⁹

Zgrzytem we wzajemnych stosunkach była sprawa zakupu stoczni w Gdyni i Szczecinie przez potencjalnego katarskiego inwestora. Ówczesny Minister Skarbu Aleksander Grad stwierdził, iż majątek obydwu stoczni przejdzie na własność firmy Polskie Stocznie. Zdaniem tego urzędnika inwestorem w tej firmie jest katarski fundusz QInvest. Do tego strukturą, która dała gwarancje dla tej transakcji miał być Qatar Islamic Bank.¹⁰ Siedzibą funduszu QInvest była stolica państwa katarskiego. Swoje udziały w nim posiadali Gulf Finance House (Królestwo Bahrajn), który został założony w 1999 r. i wspomniany wyżej Qatar Islamic Bank, który powołano do życia 1982 r. Ważną rolę w tym kontrakcie pełniła fundacja Stichting Particulier Fonds Greenrights, jej głównym zadaniem było „przeprowadzić transakcję zakupu” (tylko ona miała udziały w firmie Polskie Stocznie). Jan Ruurd de Jorge, który miał stanąć na czele Polskich Stoczni twierdził, iż w Gdyni (tamtejszej stoczni), gdzie zatrudnienie miało znaleźć około 3 tys. osób, budowane będą statki do przewozu gazu ziemnego skroplonego, zaś w stoczni w Szczecinie, gdzie pracować miało ok. 2 tys. osób, powstawać miały statki, których odbiorcą miał być holenderski armator Spliethoff. Zamierzenia

⁷ Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylania się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, (w:) „Dziennik Ustaw”, 2010, nr 17, poz. 93

⁸ Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Informator ekonomiczny o krajach świata. Państwo Katar, s. 1

⁹ M. Ruszel, *Dostawy LNG z Kataru wzmocnieniem polskiego bezpieczeństwa energetycznego*, http://www.stosunkimiedzynarodowe.info/artykul/222,Dostawy_LNG_z_Kataru_wz..., (pobrano 01.05.2012 r.)

¹⁰ PAP, keb, *Katar kupił polskie stocznie*, <http://www.wprost.pl/ar/165246/Katar-kupil-polskie-stocznie/>, (05.05.2012 r.)

powyższe nie zostały jednak wprowadzone w życie. Otóż QInvest zaprzeczył, iż jest funduszem inwestycyjnym, a pełni rolę banku świadczącego usługi inwestycyjne, jedynie doradza tym, którzy chcą stocznice zakupić. W sprawie tej próbowali interweniować przedstawiciele polskiego rządu w osobach premiera D. Tuska i Ministra Skarbu A. Grada. W tym celu spotkali się we Francji z Premierem państwa katarskiego. Uzyskano ze strony szejka deklarację, iż ze swej strony rząd katarski spróbuje wyjaśnić powstałe problemy, jednak Premier katarski zauważył przy tym, iż Fundusz QInvest znajduje się w rękach prywatnych, tym samym możliwość oddziaływania rządu katarskiego jest minimalna. Ostatecznie jednak pieniądze za zakup obu stoczni nie zostały przekazane przez zainteresowaną dotychczas stronę.¹¹

Oprócz wizyt stricte politycznych czy gospodarczych wspomnieć należy o spotkaniach o innym charakterze. W tym kontekście można wspomnieć o wyjeździe polskiego Ministra Sportu i Turystyki Mirosława Drzewieckiego na Bliski Wschód (luty-marzec 2009 r.). Oprócz Kuwejtu, Zjednoczonych Emiratów Arabskich i Arabii Saudyjskiej, polska delegacja odwiedziła również Katar. Przedstawiciele tego kraju podkreślali, że sportowcy katarscy chętnie korzystaliby z ośrodków sportowych, jakie znajdują się na terenie III Rzeczypospolitej, ze szczególnym uwzględnieniem placówek górskich. Wystosowano zaproszenie dla młodzieży polskiej, aby uczestniczyła w planowanej w końcu 2009 roku w stolicy Kataru Olimpiadzie Młodzieżowej. Jednocześnie zauważono potrzebę podpisania umowy, która regulowałaby kwestie związane z turystyką.¹²

Szczególnie ważna wydaje się wspomniana już wcześniej Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru o współpracy w dziedzinie turystyki. Podpisana została w październiku 2011 roku, w Warszawie. Sama uroczystość odbyła się w Pałacu Prezydenckim. Przyjęto, iż jest ona swoistego rodzaju wstępem do nawiązania ściślejszych relacji w tej dziedzinie, oba kraje uznały, iż turystyka stanowi ważny element wzajemnych relacji gospodarczych. Podpisując ją ze strony polskiej minister Adam Giersz stwierdził, że *jednym z celów polskiego rządu jest min. zachęcenie katarskich przedsiębiorców do inwestowania w polską bazę turystyczną, zwłaszcza w bazę uzdrowiskową*.¹³

Inną wizytą, o której należy wspomnieć był przyjazd do Kataru Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego w marcu 2011 roku. Rozmawiał ze swoim odpowiednikiem, reprezentującym państwo katarskie. Szef polskiego resortu nagrodził go złotym medalem *Gloria Artis*, było to podziękowanie

¹¹ M. Czarkowski, *Katar w Gdyni i Szczecinie?*, <http://www.przegląd-tygodnik.pl/pl/artykul/katar-gdyni-szczecinie>, (pobrano 05.05.2012 r.) Pap, keb, *Katar kupił polskie stocznie*, <http://www.wprost.pl/ar/165246/Katar-kupil-polskie-stocznie/>, (pobrano 05.05.2012 r.); Konrad Niklewicz, *Katarski fundusz nie kupił stoczni*, http://wyborcza.biz/biznes/1,101562,6986001.Katarski_fundusz_nie_kupil_stoczni.ht..., (pobrano 05.05.2012 r.); BARD, PAP, *Tusk prosi premiera Kataru o pomoc. W sprawie stoczni*, <http://www.money.pl/gospodarka.wiadomosci/artykul/tusk;prosi;premiera;kataru;o;p...>, (pobrano 05.05.2012 r.)

¹² Wizyta Ministra Drzewieckiego na Bliskim Wschodzie, <http://msport.gov.pl/aktualnosci/764-Wizyta-Ministra-Drzewieckiego-na-Bliskim-Ws...>, (pobrano 01.05.2012 r.)

¹³ Umowa turystyczna z Katar, <http://msport.gov.pl/aktualnosci/2589-Umowa-turystyczna-z-kataram?retpag=/>, (pobrano 01.05.2012 r.)

za to, iż Minister ten sprzyja promocji kultury polskiej w tym bliskowschodnim państwie. Obaj szefowie resortów wzięli również udział w koncercie Sinfonietty Cracovia w katarskim Teatrze Narodowym.¹⁴

Wspomnieć należy o ciekawym wątku współpracy kulturalnej polsko-katarskiej, jest nim Umowa między Polską Biblioteką Narodową a Qatar Museums Authority dotycząca pełnego wydania dzieła polskiego arystokraty, podróżującego w XIX w. po ziemiach arabskich, Wacława Seweryna Rzewuskiego, zatytułowanego „O koniach wschodnich pochodzących od ras arabskich”. W ciągu czterech lat powinny ukazać się trzy tomy, w języku francuskim, polskim i angielskim. Podkreślić należy, iż stroną całkowicie finansującą jest wspomniana wyżej placówka katarska.¹⁵

Wydaje się, że III Rzeczpospolita powinna zintensyfikować swoje kontakty z państwem katarskim, niewątpliwie skorzystać może na handlu z tym krajem w dziedzinie współpracy gazowo-naftowej, daje to szansę na uniezależnienie się od dostawcy rosyjskiego. Wymaga to nie tylko zaangażowania gospodarczego, ale również i politycznego, potrzebna jest szersza wizja, w której ważną rolę odgrywać powinny także inne kraje tego regionu.

Streszczenie

Autor, w swoim artykule, scharakteryzował relacje między współczesnym państwem polskim a Katar. Szczegółowo opisał wizyty polityków i urzędników różnego szczebla. Przeanalizował dane dotyczące wzajemnej wymiany handlowej. Wspominał o najważniejszych umowach w takich dziedzinach jak gospodarka, polityka, kultura i turystyka. Poruszył problemy związane ze współpracą w dziedzinie energetycznej.

Summary

The article describes the relationship between the modern Polish state and Qatar. Visiting politicians and officials of different rank are described. Moreover, the author analyzed the data on bilateral trade. He mentioned the most important agreements in such fields as economy, politics, culture and tourism. Finally, the paper discusses the problems associated with cooperation in the energy sector.

¹⁴ Wizyta w Doha, <http://www.doha.polemb.net/>, (pobrano 06.05.2012 r.)

¹⁵ Katar w Polsce, <http://qatarembassy.pl/cat-8,sub-50.html>, (pobrano 05.05.2012 r.)